

naturaligvis være, om der gennem Indtægtsforøgelse kunde tilvejebringes et endnu større Dækningsbeløb. Hvorvidt der er Mulighed derfor, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, det vil kunne undersøges under Udvalgsbehandlingen; men i hvert Fald, Dækning for henimod  $\frac{1}{3}$  af den Udgift, der her samlet kan blive Tale om, er der givet Anvisning paa. Og naar hertil kommer, at Reformen i dens Helhed ikke vil kunne gennemføres, men der under Hensyn til den Maade, hvorpaa Forholdene ligger i adskillige Egne af Verden og da først og fremmest i det bolschevikiske Rusland, maa gives Udsættelse med den Udvidelse af det konsulære Korps, som man der i Henhold til Lovforslaget har i Sinde at foretage, saa bliver Følgen deraf, at man straks ved Lovens Udførelse ikke bringer den til at virke med hele dens finansielle Tyngde. Paa den anden Side er det jo en selvsagt Ting, at vi alle maa haabe, at Forholdene overalt i Verden snart maa forme sig paa en saadan Maade, at de økonomiske Forbindelsestraade mellem Nationerne paa ny kan knyttes og den danske udenrigsministerielle Tjeneste spænde sit Næt over enhver Del af Verden, som vi mener har Betydning for os, økonomisk og erhvervs-politisk. Men selv om altsaa Reformen straks ved dens Gennemførelse vil andrage en aarlig Merudgift for Statskassen paa henimod  $1\frac{1}{2}$  Mill. Kr., bør dette efter min Mening ikke paa nogen Maade virke afskrækkende, idet jeg føler mig overbevist om, at denne Reform, udformet og gennemført paa rette Maade, vil give gode Renter af de aarlige Beløb, som anbringes i den.

Tjenestemændenes Tal i Udenrigsministeriet har i de senere Aar under Krigen været i ret betydelig Vækst navnlig for de lavere Graders Vedkommende, men med denne Reform maa selvsagt følge en yderligere betydelig Udvidelse af den udenrigsministerielle Tjenestes Personale. Dertil er der ikke noget som helst at sige; der bør selvfølgelig ikke i Udenrigsministeriet ansættes en eneste Tjenestemand ud over det fornødne Tal, men det fornødne Tal bør ogsaa tilvejebringes, og Midler dertil bør bevilges. Det er saa kun at haabe, at der i en nær Fremtid, naar Lovforslaget ophøjes til Lov, maa findes de rette Mænd til Besættelsen af disse betydelige Poster, og at man indenfor Udenrigsministeriets Ledelse maa forstaa, naar de er fundne, at sætte dem paa den rette Plads. Men i Forbindelse hermed maa der peges

paa, at Lønnen maa sættes saaledes, at Dygtigheden ikke holder sig borte fra denne Tjeneste. Det er et Hensyn, som bør ske Fyldest, og som det ogsaa forekommer mig er sket Fyldest gennem de Ændringer til Tjenestemændenes Lønningslov af 12. September 1919, som er indeholdt i det ene af de her til Behandling foreliggende Lovforslag. Det er efter min Mening saaledes, at disse saare betydningsfulde Poster vil ikke kunne blive besat med Mænd, som har den fornødne Evne og er i Besiddelse af fornøden Villie, naar man ikke byder disse Mænd saadanne Lønvilkaar, at deres Indtægt ikke kommer til at staa i et skrigende Modsætningsforhold til, hvad de samme Personer gennem privat Virksomhed vilde kunne erhverve. Jeg finder ikke, at det er muligt at foretage en Sammenligning mellem Lønnen for Tjenestemænd i Indlandet og Lønnen for Tjenestemænd i Udlandet paa repræsentative Pladser.

Jeg glæder mig over, at der saaledes, som Lovforslaget er formet, tilvejebringes Enhed i den udenrigsministerielle Tjeneste i langt højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Ved Reformen af Udenrigsministeriet i 1908 blev der udtalt Ønske om at knytte Forbindelse mellem den diplomatiske og den konsulære Karriere. Saa vidt mig bekendt er det ikke i udstrakt Grad lykkedes, men Bestemmelserne formes nu saaledes, at hele den udenrigsministerielle Tjeneste bliver en Enhed, saa at enhver Tjenestemand indenfor denne har Pligt til at lade sig overføre til Tjeneste fra den ene Tjenestegren til den anden. Derved skærpes Kravene til den enkelte, og Alsidigheden hos de udenrigsministerielle Tjenestemænd udvikles. Paa den anden Side mener jeg, at denne Side af Reformen gør det ønskeligt, at man i Fremtiden samler alle Administrationens Traade i een Haand, i Enkeltmands Haand, og det er dette, der tilsigtes ved Genoprettelsen af Direktørstillingen i Udenrigsministeriet, som jo afskaffedes ved Omordningen af Ministeriet i 1908.

Jeg glæder mig over, at man har knyttet saa nøje Forbindelse mellem det i Henhold til det foreliggende Lovforslag nyformede Udenrigsministerium og de Bevægelser, som er oppe i Tiden, derved, at der nu indenfor Udenrigsministeriet oprettes en Retsafdeling, og man drager Om-sorg for, at vi her hjemme faar et Organ, gennem hvilket vi kan holde os à jour med Folkerettens videnskabelige og praktiske Udvikling. Vi haaber jo alle, at der fra